

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, at miljøministeren fremdrog et meget godt eksempel til illustration af, hvad det var, jeg mente i den artikel. Det er selvfølgelig ærgerligt, at det kommunale selvstyre en gang imellem ikke fungerer godt nok, men jeg synes, at den her debat har kastet så meget lys over det hele, at der er ingen grund til, at hr. Knud Lind fortsætter. Jeg vil gentage: Hvorfor skal vi dog fortsætte? Vi fik et udmærket svar fra miljøministeren. Det må hr. Knud Lind da være godt tilfreds med. Hvorfor skal vi så køre videre med den her debat?

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil ikke forfølge den konkrete sag længe, men vil hellere rejse et fundamentalt spørgsmål, som jeg tror vil være egnet til behandling i præsidiet.

Det er, om vi virkelig skal føre sådan nogle debatter som denne. Det forekommer mig at være et ganske karakteristisk eksempel på spild – hvad hr. Leif Hermann også var inde på – af Folketingets tid. Det er muligt, der er nogen ude i befolkningen, der vil synes, at vi arbejder i øjeblikket, men enhver, der er medlem af dette Ting, ved, at vi gør alt andet. Dette er et skoleeksempel på parlamentarisk tomgang.

Man kan somme tider diskutere, om forespørgsler er berettigede, om det hører ind under det ene eller det andet punkt på Folketingets dagsorden, men når vi som her står over for et eklatant eksempel på en forespørgsel, som ikke er en forespørgsel, synes jeg, det skal siges fra denne talerstol, at nu er vi gået for vidt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det lykkes undertiden hr. Knud Lind at sige nogle ting, som rammer ganske meget plet i debatten.

Hr. Knud Lind sluttede nemlig sit sidste indlæg af med at sige, at dette kunne være ordnet, uden at man lavede dette ståhej. Det er fuldstændig rigtigt, hr. Knud Lind. Jeg forstår så bare ikke, hvorfor hr. Knud Lind eksempelvis ikke har gjort det, jeg nævnte tidligere: at sætte sig lidt ind i det bilagsmateriale, der ligger til grund for hr. Knud Linds egen forespørgsel, at

stille nogle spørgsmål i Miljøudvalget om, hvorvidt miljøministeren havde sådan et vejledningsudkast på bedding, der var sendt ud til høring.

Hvad er det egentlig, hr. Knud Lind vil? Og hvad er det, hr. Nør Christensen og fru Lis Noer Holmberg vil?

Hr. Nør Christensen har været oppe og snakke om, at man burde have en 3-måneders-frist, så man, så vidt jeg kunne forstå, kunne udbedre de eventuelle skader, der måtte være i brøndene. Jamen for så vidt vandforsyningsanlægget kan repareres, så det fungerer sundhedsmæssigt tilfredsstillende, har man denne ret. Ingen kommune, ingen myndighed i dette land kan forlange, at man skal tilslutte sig et centralt vandværk, hvis vandkvaliteten på stedet kan bringes i orden ved en reparation. Det turde være temmelig åbenbart. Ikke desto mindre vil hr. Knud Lind altså have, at miljøministeren skal fastsætte, hvordan kommunerne skal agere og ikke skal agere i disse sager.

Som en af dem, der var ophavsmand til, at vandforsyningslovens § 62 kom til at se ud, som den gjorde, vil jeg godt sige, at jeg er fuldt ud tilfreds med, at kommunerne får pligt til at tage stilling til, hvad der skal ske, når man konstaterer sundhedsfarligt drikkevand, men at der selvfølgelig skal være den liberalitet i det, at de ejere, der sidder i dag på ejendommen, må have mulighed for at fortsætte med den drikkevandsforsyning, de har. Medmindre der er tale om direkte sundhedsfare, kan jeg ikke rigtig se, at der skulle være de store problemer. Den vejledning, miljøministeren laver, giver jo hjemmel til det. Så kan man klare – hvad vejledningen også lægger op til – de fornemme sundhedsmæssige forhold i forbindelse med et eventuelt ejerskifte.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Der tales så meget om, hvorvidt det er kommunernes administration af dette, der er forkert, eller det er miljøministeren, der ikke har instrueret kommunerne rigtigt.

Jeg vil gerne bemærke, at jeg erkender, at hr. Knud Lind her har rørt ved et problem, som er reelt. Vi har oplevet nogle uhyrligheder. Derom er vi tilsyneladende enige næsten hele salen rundt. Miljøministeren har i det mindste klart tilkendegivet, at her er noget, der burde være anderledes.